

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" ויוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ג' < לרכישת הספר חייגו 058666447 | 0585664447

הכנה ליום הדין

בנו ורוצה שיהודי יעמוד לפניו ביום הדין ויגיד: אני מוחק את העבר, אני אתה, אני עומד לפניך, רוצה להכיר בך, להמליך אותך עלי ולהתחיל דרך חדשה. בראש השנה הקב"ה רוצה שכל יהודי יגלה את מלכותו של הקב"ה ואת האור של הקב"ה. זה כל הענין של להיות נצבים לפני הקב"ה, לעמוד לפניו ולהגיד הנה אנחנו זוכים עכשיו לקבל את האור, את השפע, את גלוי מלכותו יתברך בעולם, וזה כל אחד יכול לעשות! גם החוטא הגדול יכול לבוא ביום הדין, לעמוד לפני הקב"ה ולהגיד בורא עולם, שכתתי מהעבר, עשיתי עוונות ואני רוצה לזכר אותם.

לכן התורה מדגישה ומפרטת: "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-לקיכם, ראשיכם שבטיכם וקנייכם ושטריכם, כל איש ישראל, טפכם נשיכם וגור וכו'".

הקב"ה רוצה את כל עם ישראל באשר הוא, לא משנה באיזה מצב. מספיק לו עצם זה שיהודי מוכן לעמוד מול הקב"ה וממליך אותו. כמובן שכל אחד צריך לבוא עם משהו ביד, להוכיח לקב"ה אני אתה עם קבלה טובה, להגיד לבורא עולם אני לא סתם מדבר, אני רוצה לעשות.

לפעמים אנשים חושבים שהם נפלו לבור עמק והם כבר לא יכולים לצאת ממנו. אומר רבי צדוק הכהן מלובלין דבר פשוט: מי שחושב שנפל למקום שאין ממנו תקווה, אומר לו הקב"ה תדע לך ששכשיהודי נופל, הוא נופל לחיקי. הוא לא נופל סתם למטה, גם אז נופלים לידים של הקב"ה. שימו לב ללשון: "ידע אדם שאפלו הגדיל עברות עד אין קץ, מכל מקום לא נתק מנקדות האמת ושרש ישראל, לפי כן אין לך דבר שעומד בפני התשובה".

יש גמרא ידועה במסכת ברכות שמספרת על חזקיהו המלך שלא רצה לשאת אשה, כי ראה ברוח קדשו שעתיד לצאת ממנו בן רשע שיעבד עבודה זרה, ויכשיל את עם ישראל, בן שיקלקל את יצירת הבריאה ויעשה דברים חמורים ביותר. לבסוף הוא התחנן והביא ילד לעולם, מנשה, שעליו אומרת הגמרא בסנהדרין שהיה בן אדם שקלקל את כל העולם ואת כל הבריאה כלה. לא היתה עבודה זרה אחת שהוא לא עבד.

הגיע היום שהקב"ה החליט להעניש אותו. הקב"ה גרם שהוא יבוא לבבל, שם הכניסו אותו לתוף סיר, והדליקו תחתיו אש. האש חממה את הסיר והוא הרגיש זאת. תחלה צעק: 'עבודה זרה פלונית תצילי אותי', אך אף אחד לא שמע ולא הציל אותו. הוא קרא לכל העבדות זרות שעבד, ללא הועיל. כשהבין שפלתה אליו הרעה, הוא נזכר בפסוק שלמד בבית אביו, שאמר לו שיציל אותו אם יקלע לצרה, "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה, ושבתי עד ה' א-לקיך ושמעת בקלו".

כשימצאו אותו הצרות תשוב לקב"ה. הוא החליט ליטש את זה ופנה לה, למרות שהוא לא מכיר אותו בכלל, ואמר לו שהוא רוצה לעשות אתו עסק, אם הקב"ה מציל אותו, הוא יעבד אותו ויזמין רק בו ואם לא, הוא בעצם עפרא לפומיה.

אש השנה, היום הגדול והנורא. כמובן שכל אחד השתדל במשך ימי הרחמים והסליחות להכין את עצמו, להתקדם ולהיות קרוב לקב"ה. צריך לזכר דבר אחד, כמה שאנחנו מרגישים את עצמנו גדולים וראויים, כנגד זה יש היצר הרע, שהוא גם כן גדול, וינסה עד הרגע האחרון לעצר אותנו, ולא לתת לנו להכנס ליום הדין, ליום הגדול, בהרגשה שאנחנו ראויים לעמוד לפני ה'.

בדרך כלל היצר הרע מגיע בתור חבר יועץ שכביכול רוצה לעזור. מה הוא יכול ליעץ לאדם? הוא אומר לו בוא נעשה ביחד חשבון נפש, נראה אם באמת אתה ראוי לעמוד לפני הקב"ה ביום הדין הגדול והנורא. זה לא יום פשוט, נגזרת בו על האדם כל השנה כלה. הם מתחילים לעשות חשבון נפש. האדם מאמין שהיצר הרע באמת לטובתו, וברגע שהם מוצאים כמה נקודות תופה שיתכן שהאדם נכשל בהן במשך השנה, אומר לו היצר הרע שהחטאים הללו חמורים מאוד, אי אפשר לחזור עליהם בתשובה סתם כן, צריך לעבר חדשים של סגופים וכל מיני סוגי כפרה. איך אתה יכול לעמוד ביום הדין? היצר הרע מנאש את האדם. אתה לא ראוי, לא תהיה זכאי. זאת דרכו של היצר הרע.

האויב הגדול ביותר של האדם הוא היצר הרע. "כי תצא למלחמה על איבך". איבך ראשי תבות: אין יאוש בעולם כלל. היצר הרע לא ינוח ולא ישקט עד שיפיל את האדם. אנחנו צריכים לדעת שכמה שהקב"ה חפץ בתשובתו של רשעים ובקרבנה שלהם, הוא חפץ בקרבנה של הצדיקים לא פחות.

אדם שברוך ה' עבד במשך ימות השנה, מגיע ליום הדין עם מעשים טובים וקבלות ומרגיש בצדק, שהוא לא מגיע ריק, יש לו עם מה לעמוד לפני בורא עולם. הקב"ה ודאי רוצה לדון אותו לטובה. לא פחות מכך, הקב"ה מחפש את האנשים הרחוקים ומחכה להם שיבואו ביום הדין ויבקשו שנה טובה. הקב"ה רוצה להעניק להם את השנה הטובה ביותר, והוא רוצה שהאדם יגיע עם הרגשה שהוא קרוב לבורא עולם, שהוא מגיע חדש ורוצה לשכח את מה שהיה בשנה האחרונה. זה מה שהקב"ה רוצה לשמע, וברגע שאדם מכיר את גדלות הבורא ורוצה לשכח מהעבר, הקב"ה כבר לא רוצה לשמע על העברות שלו.

נשאלת השאלה, האם ראש השנה הוא ההריון של העולם? הרי העולם נברא בכ"ה באלול. מדוע מפרשים שא' בתשרי הוא יום בריאת העולם? מי שנברא בא' בתשרי הוא האדם. לכן התשובה היא שהעולם נברא בשביל האדם. לא בשביל החיות ולא בשביל המלאכים, אלא כדי שהאדם יישם את התפקיד שלו, שהאדם יכיר את עצמו. בלי אדם לא שווה העולם. כל הבריאה המפלאה הזאת של העולם היא רק כדי שהאדם ירגיש שהוא מרום, שהוא שווה, שהוא נור הבריאה והקב"ה חפץ בו. לכן אומרים "היום הרת עולם". אם האדם יודע מה התכלית שלו, ממילא יש ענין ביצירת העולם.

לכן אנחנו יכולים לעמוד בפני הקב"ה בראש השנה, כי הוא חפץ

העלון מוקדש לעילוי נשמתו של המקובל הקדוש והטהור רבי רחמים עטייה בן גמילה צוק"ל וכן לע"נ אשת חבר הרבנית שושנה בת פרחיה ע"ה תנצב"ה

המשך בעמוד 3 >>

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:15	19:24	20:11

מנגינה עתיקה שחיברה לבבות

בדקת אותי עשרות פעמים בחיי, ואתה מכיר היטב כל נמש וכל יבלת, כל שומא וכל כתר לידה. אני לא קונה את ההצגה הזאת! - קבע הנער.

אך עבור הרופא, היה הדבר ברור ונהיר. הוא חייב למצוא מסילות ללב בנו יקירו, וניסה להבין באלו כלים יצליח לכבוש את לבו של הבן, שמתכחש בתוקף לעובדה שאביו נותר חי. לא ניתן לתאר את הצער והיגון שעבר האב באותם ימים קשים. שנים של פרידה מהבן נסגרו במפגש מטלטל, אך הבן פשוט מתכחש לזה, מסרב להכיר בעובדה שאביו עמו! איך יצליח האב לשוב לחוש כי בנו מחמדו חזר אליו, איך יצליח הבן לשוב ולחדש אהבת אב קדום?

דווקא הנער הזה
תפס את תשומת לבו
במיוחד. אולי בשל
סיפורו האישי כמי
ששרד בתנאים לא
טנאים, אולי בגין
גילו התואם להפליא
לגילו של בנו שנשלח
למשרפות, אולי בגלל
שהוא בן אותו מחוז -
מחוז וורשא

ואז, ברגע של הברקה, החליט הרופא כי יזמין את הנער לביתו בערב שבת, ואז יוציא לפועל תוכנית מרגשת במיוחד, שלבטח תמיס את לב בנו. ואכן, בערב השבת הקרובה הגיע הנער לבית אביו, ולאחר שכיבדו במאכל ובמשקה, הושיבו לצידו, ופתח בנעימה עתיקה בקול נרגש: 'שיר השירים אשר לשלמה...'. כשמוע הנער את ארבע המילים הללו, באותה נעימה שהרטיטה את ליבו בימי קדם, זע לבו. הלא הוא זוכר היטב כי כשהיה ילד היה אביו משורר את השיר הזה, הוא זוכר היטב את המילים, את המנגינה, את התווים, את הטונים, הם נחרטו בזכרונו ועתה צפו ועלו!

דמעות עולות בזוויות עיניו של הבן והאב, ראשיהם מתנועעים ברעד, והם ממשיכים באותה נעימה כובשת, שזכורה לשניהם משנים קדמוניות, וקולם הולך וגובר, המנגינה הולכת ומהדקת את הקשר ביניהם. ליותר מזה הם לא היו זקוקים, ההוכחה היתה ברורה, חדה, חותכת. האב והבן מתנפלים זה על זה בחיבוק, ליבם גואה בהתרגשות וכל גופם רוטט בהמיה. בעזרתה של נעימה אחת, שב לב האב על בנו ולב הבן על אביו. מאותו רגע הנער הבריא לחלוטין. לא עוד מחלות, לא עוד בעיות. הנער פשוט הפך בריא כאחד האדם. משעה שמצא את אביו באמצעות הנעימה המרגשת - שבו אליו כוחותיו והוא הבריא לחלוטין!

הרגע הזה, בו נעימה מרגשת כובשת ומבריאה את כל הבעיות, הוא הרגע העובר על כולנו בהישמע קול השופר. הן במשך כל ימות השנה, אנו עוברים התמודדויות רבות ונסיונות קשים, תחושות לא טובות, דברים שלא הולכים כמו שרצינו. המתח גואה עם כל בדיקה רפואית, שיחה מהמלמד של הבן, טלפון ממנהל הבנק, והריחוק מאבא שבשמים מוביל לכך שאנו מתקשים להילחם עם היצר העומד עלינו, עלולים להיכשל שוב ושוב, טרודים בלי שימת לב אל הנשמה הפועמת בקרבנו.

ואז מגיע רגע אחד, רגע של תקיעת שופר, הנושאת בחובה את הקשר העוצמתי שבין בני ישראל לאביהם שבשמים, המשילה מעלינו ברגע אחד את כל הכיסויים המעבים על ליבנו. זוהי אותה נעימה המאפשרת לנו לשנות את דרכנו, לחטא את ליבנו, לזכך את נפשנו. זהו כוחו של השופר - יש בו את אותו כח עוצמתי המציף את עינינו בדמעות, ואת ליבנו ברצון טוב וכיסופים להתקרב לקב"ה באמת. ככל שנצל את הרגעים הללו לשוב בתשובה, כך נזכה לחולל באמת מהפך רצוי, שיביא אותנו לחיקו של אבא שבשמים מתוך קירבת אלוקים מורגשת, שתלווה אותנו לכל השנה הבעל"ט! והשנה שחל ראש השנה בשבת, יכולה השבת היא שתרחה, וקול השופר שיעלה למרומים ביום ב' דראש השנה ודאי יטהר את ליבנו להתקרב לקב"ה. (הרב אשר קובלסקי שליט"א)

היה זה עת נדמו תופי המלחמה, עת השתרר השקט לאחר השואה האיומה. אחד מהניצולים היה יהודי מוורשא בירת פולין, שהמלחמה החלה כשהיה סטודנט לרפואת הנפש באוניברסיטה פלזנית נחשבת, וכעת החליט לנסות ולהשלים את חוק לימודיו כדי להפוך לרופא מן המניין. אך הפסקת לימודי הרפואה שלו עקב המלחמה, היתה רק הזעירה שבכאביו. הוא היה אב צעיר, שהופרד מרעייתו ובנו יחידו. הואיל וכוחותיו היו במוותו נבחר לעבודה מייגעת במחנות העבודה, ואילו רעייתו ובנו שולחו למשרפות ברכבות המוות. היטב זכר את בני משפחתו, הוריו, רעייתו, בנו היחיד והיקר - ממנו נפרד כשהיה בן 10 בסך הכל, באותו רגע נפרדו דרכיהם, הם נעקדו על קדושת ה', והוא נותר בעולם...

כעת, משהחל לשקם את חייו, שאף תחילה לשוב ללימודי הרפואה. הוא התקבל ללימודים באוניברסיטה יוקרתית, ועד מהרה נשלח לבית חולים פסיכיאטרי קרוב להתמחות במקצוע. עם הגיעו לבית החולים, גילה כי המקום הומה בניצולי המלחמה המנסים לשקם את חייהם ההרוסים, והוא ראה שליחות לסייע להם להתמודד עם אימי המלחמה ולהשתקם.

יוצא דופן במיוחד היה נער צעיר כבן 15, ששבה את לבו. הוא היה נער פולני, שלפי המופיע בתיק הרפואי שלו - התגורר בסביבת וורשא, ובמשך שנים נדד מכאן לשם, וניצל בנס מאימי המלחמה. כעת הוא אושפז בבית החולים בעקבות מצבו הנפשי הקשה, ולמרבה הצער לא נראה כי יש בו רצון להתרפא, הוא כה שבור, נפשו מרוסקת, הוא שב וממלמל כל העת כי לא נותר לו איש בעולם, ולכן אין לו תקווה לשוב לחיים נורמליים...

ודווקא הנער הזה תפס את תשומת לבו במיוחד. אולי בשל סיפורו האישי כמי ששרד בתנאים לא טנאים, אולי בגין גילו התואם להפליא לגילו של בנו שנשלח למשרפות, אולי בגלל שהוא בן אותו מחוז - מחוז וורשא. כך או כך, הרופא החליט בלבו לאמץ את הצלת בריאותו של הנער הזה, לעשות הכל על מנת להושיעו. 'ומי יודע', הררה, 'אולי באמת לכשיבריאה הנער, אאמץ אותו לבן תחת בני שנעקד על קידוש השם'. בהבזק של רגע, חש כי הוא מסתחרר ממש. המחשבה לאמץ בן שהוא בן גילו של בנו ומאותו

איזור, החלה להלוט בראשו כמכות קורנס. 'אולי...', ואולי זה באמת בני! - חשב לרגע, ומיד הדף את המחשבה המזוהה הזו: 'הלא בני נרצח בידי הנאצים, נשלח ממני היישר למשרפות. מה הסיכוי שנותר בחיים? - אפס מאופס!'

ובכל זאת, המחשבה הזו לא נתנה לו מנוח. באותו לילה התהפך על משכבו, מנסה לחשוב אולי יש גרעין של אמת בהרהור שלפת והחריד אותו כל כך. כשקרני שמש ראשונות נראו בשמים, נזכר כי לבנו היה כתר לידה קטן מתחת זרועו השמאלית. 'אם רצוני להיות רגוע' - הררה, 'מה יותר פשוט מלבוא לבית החולים, ולבדוק. אם יש לנער כתר - סימן שהוא בני. ואם לאו - אוכל להירגע ולהשיב את המנוחה לנפשי!'. בהחלטה נחושה זו הצליח לעצום עיניו לכמה שעות בודדות, ובשעת בוקר מוקדמת כבר התייצב בבית החולים. הוא קרא לנער לבדיקה, וביקש ממנו להניף את זרועו השמאלית אל על. הרופא התעלף! הכתר היה שם. עגול, ברור, בהיר. אין עוד מקום לספק, אין מקום לדיונים. מסתבר שבנו שרד את אימי המלחמה, והנה הוא כאן - ניצב לפניו!

דקות ארוכות חלפו עד שהתאושש האב - הרופא מעלפנו, כשכל צוות בית החולים מנסה להבין מה גרם לו למערבולת רגשית כה חזקה. הוא התקשה לדבר, וככל שכוחותיו שבו אליו - יצאו מפיו שברירי משפטים ורסיסי מידע, שהצוות הרפואי השלימים לכדי יריעה וידיעה אחת: הנער המטופל כאן כל כך הרבה זמן, הנער שלא ברור למה הוא חולה בכל כך הרבה מחלות, הנער שאיש לא ידע מי הם בני משפחתו - הוא הוא בנו של הרופא שטיפל בו במסירות!

כשהרופא החל להתאושש, קרב אל הנער וחייב אותו בחום, 'הלא אתה בני יקירי, מחמד עיני! - קרא בהתרגשות אין קץ, מתרפק על הנער באהבת אב טבעית. אך דווקא עכשיו - הקשה הנער את עורפו, הדף מעליו את הרופא, וצעק בקול: 'אל תספר לי סיפורים, - צוות, כל בני משפחתי נכחדו בשואה. אין זאת אלא שהחלטתם להתפטר ממני בכל מחיר! הוריי ובני משפחתי נפטרו כולם, השם יקום דמם. אתה כבר

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
ישראל
בן חביבה
ז"ל

לע"נ
רחל בת שושנה
ע"ה

לע"נ
יצחק שם טוב
בן שרה
ז"ל

לע"נ
שאול חי
בן מרים
ז"ל

לע"נ
הרב אשר
בן מרים
ז"ל

היה אסור לו לומר את זה לקב"ה, אלה דברים חמורים. הקב"ה שמע זאת, ולמרות הכל כן רצה לפתח לו פתח של תשובה. באו המלאכים ואמרו שסור לתת לו לחור בתשובה, מי שמדבר דברים כאלו לקב"ה לא מגיע לו לחור, מגיע לו להעניש. הם חסמו את הפתח שהקב"ה השאיר לו לתשובה. ראה זאת הקב"ה וחתר לו חתירה תחת כסא הכבוד, שדרכה יכול היה לחזור בתשובה, ובכמה שניות הקב"ה הביא אותו עד ירושלים, אלפי קילומטר משם. הוא נצל ואמר: יש דין ויש דין. יש הקב"ה בעולם, מנשה חזר בתשובה, הרי את כל העבודה זרה, והחזיר את עם ישראל בתשובה שלמה. הוא יצא מהעולם בעל תשובה טהור.

שואל רבי יהונתן איבשיץ, חזקתו המלך היה בעל רוח הקדש, אם הוא ראה את מה שקרה עם הדין שלו, למה לא הראו לו את סוף הספור? עונה רבי יהונתן איבשיץ ביערות דבש רעיון מבהיל, שחזקתו המלך יכול לראות אם מנשה יהיה צדיק או רשע, אבל לא יכול לראות אם הוא יהיה בעל תשובה, למה? כי המעלה של בעל תשובה גדולה הרבה יותר מהצדיק, והצדיק לא יכול לראות אותו, הוא נמצא בגן עדן, במקום שאפילו צדיקים לא זוכים להכנס לשם. אם כן, היצר הרע בכלל לא יכול לפתח את הפה ולהגיד לנו שאנחנו לא ראויים לתשובה. מי פתי לשמע בקול היצר הרע? אדם יכול להתקרב ברגד אחד לחיקו של הקב"ה אחרי כל מה שהוא עשה. אף אחד לא גרוע יותר ממנשה, והוא הפך לבעל תשובה וזכה להכנס להיכל החמישי. זה היום הגדול, ראש השנה, שבו אדם יכול להגיע לפסגות.

מספר על יהודי שחי בפלורידה והיה מנתק לגמרי מתורה ומצוות. פעם אחת בראש השנה הוא יצא למרפסת לעשן והתבונן על חוף הים, שם ראה עשרות יהודים. הוא תהה מה הם עושים שם בראש השנה, וירד למטה. הוא התקרב אליהם, מישהו ראה אותו, נתן לו כפה ומחזור ואמר לו שהם עושים תשליך, שיצטרף. הוא הסכים. אחרי

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (נ"ו) – ונקרבנו ימים ארוכי

החדות ובאפס מאמץ.

אבל יש דרך נוספת בה פעלו היוונים, והיא, אומר המדרש (סו): "אמר רב הונא: בשלושה דברים קדמה מלכות יון למלכות הרשעה: בנימוסין (חוקים וסדרי מדינה), ובפנקסין (רישומים וארכיונים), ובלשון (שפה מפותחת מאוד)". מדינה משגשגת, תרבותית, ספרות, מדע והשכלה עשירה, אמנציפציה – שיוויון זכויות! אין יותר "יווני" ו"יהודי" בנפרד, מהיום ישנה תרבות "הלניסטית"! כלנו עם אחד, שפה אחת, אוהבים זה את זה, חברים!

כשיהודי היה הולך ברחובות בבל והגוי צועק לו "יהודי מלוכלך!", שונאים אותו, אם יעמיד אותו בנודנצר להשתחוות לצלם – הוא יקפוץ לאש! אמנם, כאשר הגוי הוא לא שונא, אלא אדרבה, הוא "חבר" של היהודי, מחבק אותו, משתף אותו – הדרך למטה סלולה לעבר השמד, יעבור עבירות מבחירה. צא ולמד מה קורה באמריקה –

80 שנה אחרי ומספר היהודים לא גדל. למה? "שואה שקטה".

ועל זה התפלל יעקב אבינו (בראשית לב, יב): "הצילני נא מיד אחי, מיד עשו". קודם "מיד אחי", כי בהתבוללות על ידי אחווה התוצאה קשה יותר באיבוד הנשמה, יותר מאשר "מיד עשו" באיבוד הגוף הגשמי, שגדול המחסיאו יותר מן ההורג! (במדבר רבה, כא, ד)

מגלות יון נלמד, שחובה על כל אחד מאיתנו לשמור על טוהר העיניים של הילד, ישנה אחריות רבה על ההורים בליקחת הילדים לקניון, לחוף הים, לתת להם להשתמש במכשירים לא מוגנים, עדיף להימנע מלהכניסם למקומות בעייתיים מאשר להכניסם לראשם נחשים ועקרבים! שלא ניתן את הדין! וכמובן, הנקודה השניה, להיזהר מהחברה המקרבת והאוהבת אך בפנים היא אורבת! "ניתאי הארכלי אומר, הרוח משכן רע, ואל תתחבר לרשע" (אבות ז, א)

הרב עמרם טובי הי"ו
שאלות ובקשת מאמרים קודמים ניתן לשלוח מייל:
otubon1@gmail.com
לשמיעת השיעורים בקול הלשון – חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

"זו יון, שהיתה קלה וחדה בגזירותיה, שהיתה אומרת לישראל: כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בא-להי ישראל"

המסלול בו אנו הולכים כבר כמה מאמרים, מתאר את דפוס פעולת המלכויות לאבד את ישראל. דיברנו אודות בבל הברברית, פרס ומדי בחלקקות הלשון של המן, והיום בעז"ה נדבר אודות התחכום היווני לאבד את עם ישראל. אחת השאלות שנשאלו רבות, הכיצד ייתכן שבכל הגלויות נשארו מיליונים של יהודים החרדים לדבר ה', בחיותם היו יראי שמים, ובמותם על קידוש השם נשארו יראי שמים, ואילו בגלות הנוראה של יון, כמעט עם ישראל כולו השתמד, ולולא מתניהו בחירו עמד בפרץ, לא היה נשאר משונאיהם של ישראל שריר ופליט?

התשובה נעוצה בנהר השלישי, כשמו 'חדקל'. אומר המדרש (בראשית רבה, טז, ד): "זו יון, שהיתה קלה וחדה בגזירותיה, שהיתה אומרת לישראל: כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בא-לקי ישראל."

מה הפירוש חדה וקלה? אתם יודעים ודאי, שהמושג "טכנולוגיה" מהותו להביא את האדם למקסימום יעילות במינימום מאמץ. למשל, בעבר היו צריכים להשקות את השדות בעזרת שאיבת מים מהנהר, כפות הידיים לא היו מכילות הרבה, וגם המים היו בורחים דרך נקבי האצבעות – אז המציאו תגלית שנקראת "דלי". לימים ראו שאפשר לשדרג את הדלי, בכך שיקחו מוט, ועליו שני דליים, וככה יכפילו את אספקת המים. אבל עדיין היתה זו טרחה גדולה וכמות לא מספקת. חלפו ימים ואת הדליים החליף הרב דלויה, ואותו החליפו משאבות ידניות, ואותן החליפו משאבות אוטומטיות. התוצאה: מקסימום יעילות במינימום מאמץ.

היוונים היו חכמים, קיבלו שפע של חכמה מנהר היוצא מעדן, ועמו השתמשו לרעה. אמרו, תינוק מגיל קטן כל מה שהוא רואה נקלט במצלמות העיניים, כבר מגיל אפס גזרה מלכות יון ביעילות והפעילה את נשק יום הדין: כותבים על קרן השור שאין להם חלק בא-לקי ישראל. כמה זמן לוקח לחקוק על קרן השור? דקות בודדות. מה התועלת? אומר ר' יחזקאל אברמסקי, התינוק שותה מהקרו, מסתכל במשפט שנחקק בלבו, גדל כבן סורר ומורה, בגיל 14 מקטין את הכיפה בגיל 16 מגדיל את המשקף, ובגיל 18 כבר מצביע מר"צ. הרי לכם הטכנולוגיה נוסח יון – גזירה בשיא

הופיע כרך חדש בסדרת הספרים:

בית לוי חתונה

על המועדים ופרשיות השבוע

• ניתן לרכוש את כל הסדרה •

להשיג ברשת החנויות המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של
הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן
הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

חלק אי קיים
במהדורה מיוחדת
לדוברי השפה
הצרפתית

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

משלוחים בכל רחבי הארץ // YEFE.CO.IL // 1-599-581-581

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות בכל המניינים כדלהלן:

מנין א'	סליחות	4:30 בהיל ביה"י	שחרית	נ"ץ החמה" בהיל ביה"י
מנין ב'	סליחות	5:30 בקומת הכולל	שחרית	6:20 "הודו" בקומת הכולל
מנין ג'	סליחות	6:10 במרפסת	שחרית	7:00 "הודו" בהיל ביה"י
מנין ד'	סליחות	חצות הלילה פרטים בתחתית המודעה	שחרית	8:10 "הודו" בהיל ביה"י

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה
(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

סליחות
בבית הכנסת "בית לוי"

"בן אדם מה לך
נרדם קום קרא
בתחנונים"

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצון!

לתרומה לעלון לזיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM